Digitized by the Library and Information Centre of the Hungarian Academy of Sciences

MTA K
1826

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
Ab. 80.

HAUSBAN
DAVID
SCHYVIARA

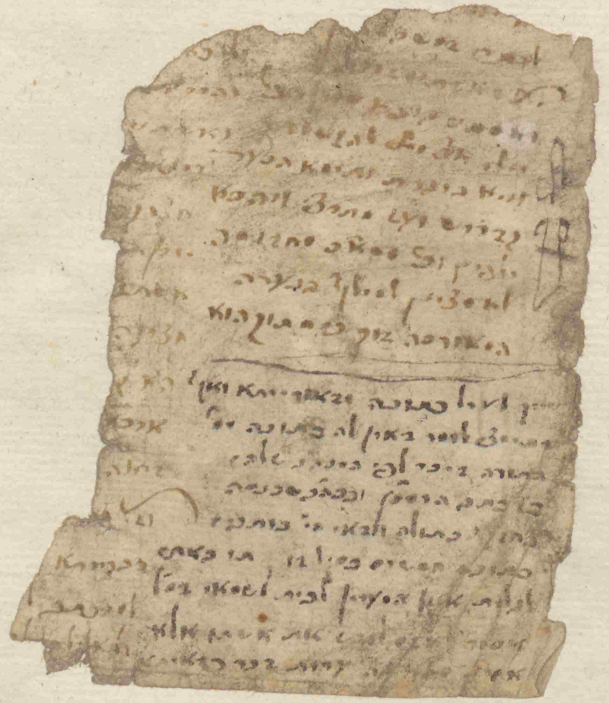

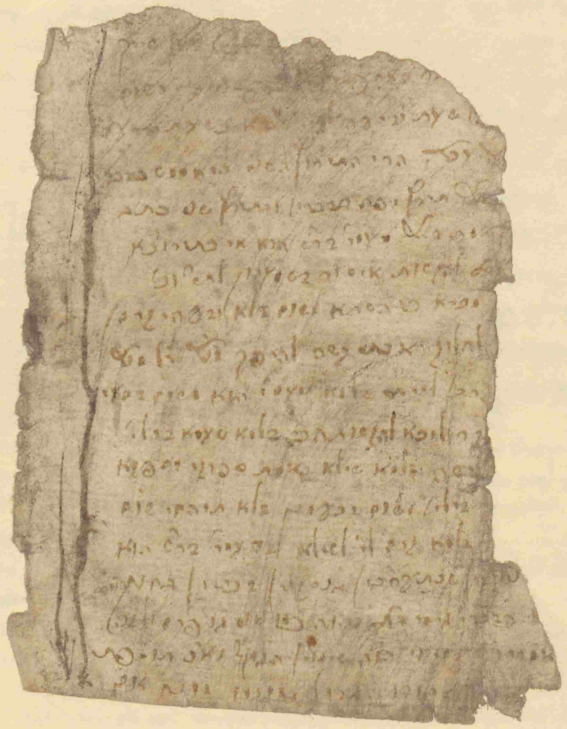

KAUFMANN
DAVID
GYŰJTEMÉNY

בשר שנמלחה ושהה כדי
מליחה ונתנה בכלי הדי
חיבה לבטל בלוח הד׳
הדיחה מותר אם יש ס׳ בכלי ובחתיכה
ובחתיכה כנגד לחלוחיה דס׳ ומילרי
שטל התיר מבחוץ לפי שאין המלח
הטבוע נאסר אלא מתחיה דס׳ הנבלע
בו׳ אם כן לא נאסר אותה אחד מיד
מגלי המלח כולן דס׳ דהוי בטל בס׳
ולא שייך כאן לדמות להבלין של ע׳
דעבידה לטעם ולא בטיל שנבס׳ ה׳
המלח נותן טעם ולא בטיל לא דמי
כלל ד׳ הכס׳ גבי הבלין שיר עו מיר
שכותן שנעס הוא בחל׳ האיסור אבל
הבר המלח לא נאסר אלא מחמת דס׳
ולא יאסר יותר ממינו ד׳ הד׳ דס׳ ש
עמו בשר בששיר

מרוחה מס מלחן בכלי אחר אינו אסור׳ · גם הס וגם הכלי · וכן אם עמד לדרה רותחת
בכלי אחר אפילו לחן והאחר בס׳ · סאו׳ ״ עיונין אינו אצלחה אלא הודחה · והוסר ב׳
בדרך אסורה · דהא כתיב בגד יד בה דס׳ בל הדמן הוי כבר · ובדיר הדחה אחר
אחרונה ״ מרדכי ״ אין אחיינו דס בבני מעיים · כגון הדרא דכבשא והן בה והדגין
וכרבשא ומלח נתנו לתוך הס · בין דאית בהן סומן · דאמר · ואותה לאולחן עם שאר בשר ״
אדרי ״ ובאו כתב בשר רבי יהודה בר יצחק בן בבא חבבאיא דבני מעיים הנבלעים
אין לאולחן עם שאר בשר בין שלא הודחו בדם · אין רגיל לבלע · אם נתבלעו לא אבלעו עו׳
אלחה · אלא נתנו לאולחן לבדם עצמו ״ אינם בטלים אלא אינו אחיינו דס בבני מעיים
בכרבשא ובמעיים יחדיו דכבשא · אבל בנתנו בגמא יד בה דס ואלא אינם שאין מה
אסורים אם אולחן עם שאר בשר אין אם אולחן עם שאר בשר אין נאסרים בשר כמו דגים עו ״
ואינו דגים ועדרות אסורים לאולחן זה בזה הרבה דגים אינם דגים רבי׳ ג׳
ואחרים ובלבד דס הנמצאת · אבל בני מעיים לא בלעו · אבל דמלח בדין
ומה · כיון שאינו יכול לבטל בטל כמו דגים ״ עכל ״ הרב בס מיימון ז׳ ברכות
דגים שאולחן אלא נתבטל דגים · גרגיר דרי כמו בל · אלא בכל שאינו אינו
ואסור אם בתוך הגלבה · והאר אותר שאינו אבטאנו ״ וכן כתב רבינו ר

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

[illegible]

שער השני בשר שהודחה ולא נמלחה

ושמין
ס' מכל
כמה דס נפיק. מס יש שס ששיס בהבשיל מוהר. ומ"מ מוהה
חתיכה טעמה שנתבשלה ברמה מסורה" יש שהם ריחי להתיר
מוהה חתיכה טעמה" מחר שנתבשלה בס שהדס שיריחו
נהבטל ברוטב בס. ומס נשמר מן הדס בחתיכה שלא יהה לה ומסור
בכך דדס המברים שלא פירש מוהר" מקום מנו נוהגים להסור
מוהה חתיכה טעמה. מכל כשיש שס ס' לבטל" בשר ששרן
במים ושההה במים כעל רבע מוסרי לפי שהדס חון ר ונבלע בב
בבשר ולא שייך חידוש כמ הבי בשר בחלב דמי הרי ליה כולי יהרה
בחלבו. מבל הבי דס לא. מך מס לא שההה במים רק ליתה מהה מין
מוסרי מוהה. והבחינו כתבו שיבל בשר ששהה ג' ימי' שלמי מעל
שלא נמלח שנתבשל הדס ב
בהוכו ושיוב מינו יהה ומסור
מימנס בתלמי שלבו לא מיבר
תומרת ומה ומה בכך שלא יפלט
הה הוי דס מחברי שלא פי ומוה
ליפלוטו מבל לבשלה מסורה"

ויש שהיו רוצי להתיר
לאלו אבי אם שהה
הצאנו נהנו ב
מעת לעת" עכל"
בשמוא בשר
בלא מלחה ג'
ימים אין ר' לשיתה באים מצדיס כדי
שיתגנר הדס ויפלט עי אלא שיב אחרת
המנס אחרת מאיר כמ שבל בשר בשבה
אב ימי שלמי היה אינה לאוכל בלא ג'

ואז יצא הדס אבל לא לבשלו. אחר שהדבר יצא אמר הצאנו. כי אמרו שהדס עלה בהוכו ויוב
עי אלו. ולא כי אוסרו. אמר יותר מן ימי עכל" אחר לא הראה בסס ל' שאם מוהה בחנן ג' ימי אמר
לאכלה שי אף לפי הה והטעם כשמוא ג' ימי בלי מלחה אז אינה הדס בתוכו ואינו יוצא עי אלא
אבל תוך ג' ימים מהרבה בשר ויוצא עי מלחה ואמר לאחר ג' ימים מעת לעת" עכל"
כי יצאו ויש לחוות דראה דבדרא מדרבנן. ואמר פרק כל הבשר כל מה שאסר לא רחמנא
כעין התיר לבו. אסר לא ראה התיר לא בבא" עכה" הבמים שיעורו כל דבר עם
ראיה בכל עכלם שאסורו בגם לפי שהן הי"ב לבד שיעורו כל דבר עוהן טעם בשם" בשר

השער השלישי חתיכה של בשר שלא הורה במי' המלרה ונמלחה מסורה. שהדס שנפל מי' דס המברים שפיר ומסר. וכח המלה מבלינו ומכנסו בבשר ה' החתיכה. מנת דמלה מפליט הדס הבלוע הייכו מוהו דס שפיר מבל דס שהיה כבר ונמוה עלין מלה מבלישה בבשר. ושוב ה' מינו יוכה ומסור"

והבינה רמיה מכבדן
שילוי בישרה דל כתחלה
לה ובדיעבד שכיר דמיר ד
דדס משרה שלא בבליה
והה בבליה. דהלל יהו
מסור למלוח חתיכות
הרבה יחד ומפילו חתי
חתיכה בפני עצמה. ד
דדלדה מלט הוי בסד
ובלע מידך הסמ. ומ
ומעשה דמיפי נס בד
ברבר הרוסרי והמתמי
הבה עלין ברכה"

בשר שמלחה ושהה שעה מלוח ונבלע עדי
עדיה בלא הרחה מוהר שבבר עלו כל דמו
ולא נשאר לו מעט דס מן המלח. ו
ומוהר הוא בטל בששים. ראין לך שום חתיכה
שמלחה ושהה כדי שיעור מלוח שלא הא בר
ששים כנגד הדס שעל המלח. כל שכן המים
שעדיה כמו כן המעשרים לבטל הדס. א
אבל אינו צריך לשרף המים. כי בחתיכה עצמה
יש ששים ולכא לא מיר מלח לשעה ושעה לא ב
בטל. דמה לא שייך אלא בדבר המסור אסור
עצמו כגון שאר ובלען שלו דמלון. אבל מ
מלח אמי הוה לשו הדה יצרע אז"
פירכא שהתבו השבה לבחלה הוכבה בדלה א
אמי הלכהו. ושוב הכבס בעל הבית עבה מ
אחר לב אז לא הסכנה עדה הכבס מלוח צריך
לבוה לבדיחן. והשעם מעורב במרדכי הה באשלי" ומראה דבריו הכבה
הצרפתי דאין קנה לוהה בשר. ראה שמוא אין הבשר יוצא מידי המעשר ב"אלהוי יפה יפה
ודיחנו יפה יפה. ומעי לי בחלה בוד טבחא. מלשמע אבל לא הלליה ביד טבחא אסור בלא ב
הדחה. אך בהדחה אחשה הה לבסר הדס. הדעא בהדחה שלחה מלוח בעינן יפה
יפה. ולא דמי לבדא שלי ביצרא. דהתם הוי דס מלטה והוי מעלן צרן.
ואין להתיר מעטה שעין אם נטמה דס רוחה על הדלן או אפלו דס צונן ה'
הוי אוסרו מעטה התאה בבר ואסור. עד כדי לבפה. או אפלו כדי ב
נטלה. אבל בשאר בשר שלא הוחה. הוי כמו דס בעין דאבל שעל עצ בשר
רוחה נאסור. ולא ריך ביה לא מעלן שרן. ולא כבלשבו כך פלשן. עכל
טרי"ן ז"ל" ודס אבר הוחה. לא שיין ואי הוה שוינא לה הוה הדה" הבה"
הלה שאלהין הבא בעונת לא יבא לן בלמה ולא פס. וצריך לבלוה יפה יפה.
וצריך לבדה ולא יפה ביפה בבשר בבנו בלא מלח. וצריך לחכוה הה
החבה ולמילחה בכל עדריה ולהכנס המלח לכל הבשר. ויבבשר ויא שצריך לשבוה המלח ביד בבשר" עכל"

השער הרביעי חתיכה שלקח כמולח ונפל עליה יותר
מבשר מלוח. אין נפלה לתוך היתר יחוור וידיחנה
וימלחנה ומותר. רחתב פלטה יתר רידה. פלטה כמי יתיר הבלוע בה
חבר חתיכה שנמלח ונפלטה
כל הרכה כבר. ונפל עליה מי
אין נפלה לתוך היתיר מסורה.
הוקיל והיינה פולטה יתיר שלו
שלה. שהרי כבר פלטה כל מ
הרכה. אם היינה פולטה יתיר
הנבלע בה. ומי. רבי יעקב מתיר
שמלחו בשר לפני שבועה מתוך
למלוח שהה בשר להה עליר
משו דרס משרר שרי כרחמ
בני כברה עילוי בשרה. ואפי
מאן דאסר התם מישו דמיכ
רוב דס בכבד. דבל בשר עצ
בשר שרי דרס שריק ונפיל מ
שהבשר המלוח כב לפני ומן
מרבה. אעפ שכלה דמיו מ
פולטה מי ולטרס ומי בולע
מן הדס ובריבב מוף. ובל מס
הבש הראשון נמלח דק לפני
נס מתר הבחוני מתירו לכ
להחל למלוח עליה בשר מחר
ונם בעבי שבלטה לפיגיר
בשר מלוח הרבה. ונתנים
עתים בשולי הבירי. להפסיק
בין בשר ובין היתיר הנעטה מן
הבשר. ולאחר וכן שמסירין
הבשר. מן הביני. מיתתי מקיתה חתיכ של בשר בתר היתיר.
הוה מקיתה חתיכ שבתר היתר. פשיטה דאסר. ואפי ליה ביה

פילי לה כבי בקל פה. דמה שיהיה בתוך היתר חשוב כמ שהיו
כבוש. ובבוש הרי הוה כמבושל. ומה שלמעלה מן היתר מותר.
ומנהה הנולם לחתוך מה ששרוי בתוך היתר. ומעטה יותר כשישר
קל פה. וכל הנותר מותר. ומין
לוס דהדס מפעפע לאסור כל
מה שלמעלה כמ חלב מפעפע
דרס הוי מפעפע. ואפי אס מ
מקיתה שבתר היתר שעמן והיה
לנו לוס דשמעטה הנאסר מ
מפעפע כמ חלב פרחמ. גדי ש
שיחלהו אסור למיכל מיטה. אפי
מרישי מוני. דחלב מפעפע. מ
מה שלמעלה מוה הוקיל והדס
הנאסר ממנו הוי מפעפע למעלה
גם השמעטו הוי מפעפע. ומין
לו כח להסר יוה מאז היה כולו דס
שיהו דבר האסרו. ומזה הטעם
כשמולחי בשר היתיר שהמלר
אסר משו שבלוע מדס הנבלע
המתי. אין אוסר אוהו מלח כמ
חתיכ מיסר. ויאסר הבש שעטה
המלח הולך בבל הבש אלא כמו
שהדס האוסר מה המלח הוי הולך
בבש לפי שהדס הוי מפעפע
אין הבשר אסר לפי שאין כח המלח להסר במקו שהדבר האוסר הוי
יכול לילך שם. וכן כל דבר שהיתרכו הכמים קל פה. ולה יותר
מחמת שאין האיסור מפעפע למה אין אותה קלי פה נעשית עבילה

מעטה היה שנמלחו שתי פרוס לבד ושמר
בעצמה. ובעצמו. ואיר לה מים יותר עדר
אויה היתיר ואי אפשר. יהיה על בדר הבריה
הכתוב. לפי שה. ו החתיכות מדקות. יחוד
לא יכלו המים לרד לשטה. ושאלו מה מ
מעטה. ואמר רבי יעקב. דוראי אם לא ה
יין בשמים הפחתנות המוסמות. בדס מ
אסורות. כי רס האבריס בישלון אסור. ו
נמצא התחיכה חוזרת ונמלח הדס ונאסר
אבל הכא דרבו שלו המים ונבטל הדס בתיר
ונמצא ממנו דהתר הוא במי בשמים. ר
ואפילו היו מי בשמ. לעשיס סמ"ן דרבנן ה
הוא. דהא דאמ דס האבריס דאוריתא
לא מילתן. אבל מילתן דרבנן. ראמ זעירי ר
דס חלוח אינו עובר עלין. ומעטה לפי שאינו
ראוי עכ"ל משמ. ומאחר דאר שיעה סמ"ן מיס
סמ"ן דס. סמ"ן דרבנן לגולאי כראמ מ"ן ד"ס
סמ"ן דרבנן לגולאי. דעה מדרבי ביר הכא ||
אבל בר ובשר מעטים בכל יום שמלחין כל
. ועוד אמר לי ואפי בשמה חתיכה
דאשנה מלבלוע דס. אלא הוא שתוחה
לבלע עיר יום או יומים. ובהוא כך כל
דוס שבלוע שלו. ולא כרת שריה מתיר א
אפילו כשהא בדר יוחנן מעבוב אחר מ
אלחתר שבבר נטפו כל מלטתו לתת עליה
בדר שלח עתה מעטה דדמה מעין מ
עריין. שרי יש נוחות בבדר שמתעבבות
מלעין. ומתמלאות דס ביר אדיס הבאה
מ"ש מ"ן ||

פילי לה כבי בקל פה. דמה שיהיה בתוך היתר חשוב כמ שהיו
כבוש. ובבוש הרי הוה כמבושל. ומה שלמעלה מן היתר מותר.
ומנהה הנולם לחתוך מה ששרוי בתוך היתר. ומעטה יותר כשישר
קל פה. וכל הנותר מותר. ומין
לוס דהדס מפעפע לאסור כל
מה שלמעלה כמ חלב מפעפע
דרס הוי מפעפע. ואפי אס מ
מקיתה שבתר היתר שעמן והיה
לנו לוס דשמעטה הנאסר מ
מפעפע כמ חלב פרחמ. גדי ש
שיחלהו אסור למיכל מיטה. אפי
מרישי מוני. דחלב מפעפע. מ
מה שלמעלה מוה הוקיל והדס
הנאסר ממנו הוי מפעפע למעלה
גם השמעטו הוי מפעפע. ומין
לו כח להסר יוה מאז היה כולו דס
שיהו דבר האוסרו. ומזה הטעם
כשמולחי בשר היתיר שהמלר
אסר משו שבלוע מדס הנבלע
המתי. אין אוסר אוהו מלח כמ
חתיכ מיסר. ויאסר הבש שעטה
המלח הולך בבל הבש אלא כמו
שהדס האוסר מה המלח הוי הולך
בבש לפי שהדס הוי מפעפע
אין הבשר אסר לפי שאין כח המלח להסר במקו שהדבר האוסר הוי
יכול לילך שם. וכן כל דבר שהיתרכו הכמים קל פה. ולה יותר
מחמת שאין האיסור מפעפע למה אין אותה קלי פה נעשית עבילה

מה שלמעלה. אין בידי לאסור מן כדי לבה. עבל אמרו
בה אבהמה. מתבשה מהרגע ||
בכבד מהרגע אל המלח בדר בבל שאינו מעבב.
הכל אסור אפי מה שחוץ לביר. ואפי אין בה ב
שומן. וכן שבה רא בתרגלה. אחת שנמלחה בבל
שאינו מעבב ואסור כלה. ואעפ שלא שהתה כדי
שיעור מלחה סמ"ן. ודאיה שלא מיבנו דהסבר
מחלק בדוס מעוס בין שהה לא שהה בבל ב
שאינו מעבב. ואת ואמי. שב אחתיכ שנמלח ל
לתוך היתיר ראה שבתוך היתיר אסור. ומה שחוץ
ליתיר אחר. לא לא אמי. דהכא איירי שנמלחה
בתוך ובלטה כל דמה. והתיר אינו מפעפע
לעלה. אבל הבל שלא נגלה כבר ומעוס דא
דמעון. ואין לפן מעוס לחב שם ודדס בח ושרב ל
לי פלט בני נמי דדס האיבריס שלא פירש מ
מחבר. הא שלא פירש בלל. אבל הפורש מ
מעוס לעוס הייט פירש. אבל הנשאר מ
מהיר מה שחוץ ליתיר ומה נתן מעבל ||
הא אינא דאסרי חוהבו ומולחו ומ
ואפילו לדיוה שבתר דמי. ולל חותכו מ
מיהא בעי. וכן ביעי. וכן מוצאי. || עבל
סמ"ן ||
בוזרק דיעה כתב. דדיעור לבה הוי מ
בדוחם עוב. מעבב עבל ||

והיסר עוד קליפה הסמוכה לה וכן שביעי ושלישי וכן לעולם שלפעמים
היה שמונה ומיתה שומן הוה מפעפעת ילה כיון שהיסר הבלוע בו
מה הולך יותר הם הקליפה מיטה מוסרת דלקה יהה שפל חמור מן ה
הטיקה ובוה הדין נמריה לקמן בבי טיפה חלב שנטלה של חתיכה
בשר" וזה שכתב בשר בכדרי הם המים כל הלילה יש שקרים
לחסור כי מומ שיחזור ובולע רק שיביר ודוקה בשר בחלב שרי
מה הרו בולי יתה דחידושי הוה מה שמעתה מרבתה שהיו מל
חוסרי ומהר הסק מני מיני נוהג בהכי מיסל בדיעבד אם שיהה כל
הלילה במים ונהה מעתה לעבה מיני מוסרק"

השער הקדמישי בשר לבל אין עריך חליה כלל ואם
מלו בשר ולה נחלר
מוה דרש המבר שלה פיר מוהר ל
ומהו שמפלט שומב המור ומי חמור
ובלע והכי מיפה בב מבטן דקדמ
בר מוז רחוי לומיה מיה דמוה לאכל
בשר חי בלה מליח וכש לחלי אך כ
כהבר הבולל אם מיריב כך שיהלו בשר
בלה מליח להדיה מן הרש הנדבי
מבחר ומחה מולחי ואוכלי מוהב ב
ובמקל שאין שם מלה אסר לבשל כמ
יחלהו ומהו שר שומב ומב דמי "בשר לוהר"

ומהבן ביעב מלה ומיחנו אחב ומלנו עבל סלק" אמנם ספר המרדכי כה סוף פ כל הבב נלה
ולא נהיה לאחרים" חמב שנאסר אחמת רש מו כלאין לה רעה לשלח מהו אעב דבב מלאמ
אחרי כבלבו כך פסל טו. עיי"ש לה מלה כרוכה ראלי הל לחחי כבל אם נאלהו יחדיו בבלה ובל
ובשר הוה לה חב בבר חב אבל לבל לחיי באלה כבלבו כך פלבו לה נבאלהו מה לה אבלה
אחרי לא עם דרך אלי. אחוב ומלא מה שמבלב אבל לאחר שנאסר כבר לה אהבא לה אבלה
אלי לה שנעבה כבר האיסר" מרדכי שער שביעי" כב רבי אבה אין מלה בבל עברי
כל הבב שהאלה הבל אשה יבול אהבב ולא יבא ובריך לבבן האלה אלה ואחב ידיחנו" עבל סלק"

השער הטישי בשר בשבר
ראשון אמר מבני שלו
מבן ורבי יעקב הלוי מ הידי בשר
יבש שנפבשל בלה הרח דיעבד כי
מה שמדיתי בשר בחתרנה כבר לרוח
לרוחתה מן הדש שנפלכלך בו מבחוץ
שיקה מחנו והשה שנבי יבש אין כאן לחלחיה דש וכן פי לש
ושיל רבי בשר לה ודש מישרה שריך ומי קריך הדח בחחרכה
אמ מישוק מלה שנאלקן שנרין עו הבשר ולה נרס ואם הירע כ
שנבשל בדיעבד ירין ס כנגד לחלחי שנשל הבשר וכי נפ יבש
הבשר אין שלי שוב לחלחיה דש ומלה ומי נהגו הנולה כשמדיחי
בשר יבש מן המלה במים חמין ונוהר שלו ההמ הידר סלרת בן
והיינו לכפחלה מבל בדיעבד פסקו להכיר"

השער השביעי דריים לך כשמוז דקדם קבבה שמלה בה
בשר הסור להכול בהרופה דמולה כרופה וכבוש
כהבושל ופי שם הסבר המ דקינו
נאכל מחמת מילחו והנה הרבה
פי יש שקיינו נאכל מחמת מילחו
אך קיים לך כי שקוב שפי שכל
מה שהלבשר כו ומן הנ"א
בעמה דהני ב. ר אמי דאמ
בר בבשר ותבוא הבשר אסור אפ
לא אמנ עד שנאל שנשרה מן ה
דש המלח הכל אסור ובדברי
מי רבי מאמתי אמנ שלא שהיה
מיד נאסר דאין לבשר ב שעור" עבל
הנ' מאיאלוש"

מילחתה
שלנו שהינו מולחי לבשל לקדירה מיד
מיקרי מי נאכל מחמת מילחו והני כרופה
ורקיה שפי בהם שיעבו שה"ה מליח כמ
כשיעבו יהלייה" ורבינו פי הטעם מישוה
דמולח מיני כמ יהלייה הילכך שיעבר
יהלייה כמליח קודם שיד"ה חמו לבשל ב

בקדיר כשיעבו עליה בלוה מוקה חביב בבני שעמ לפי עבוד

ובכב הראלם אין מלה באלה
ע ומי ולא אסבר ל
טעמי דיעבד שהוא ע באלה ה
הוא לא כשר על הבשר ובלשו
לא לא אמר הדם כי הוא הוא ל
נוכר מעמ" עבל האלדי"

נרבן ב"ה אבל הנם בשמא הוקר
מה מחמיבה לאלוה

ובכב הראלם אין מלה באלה
ע ומי ולא אסבר ל
טעמי דיעבד שהוא ע באלה ה
הוא לא כשר על הבשר ובלשו
לא לא אמר הדם כי הוא הוא ל
נוכר מעמ" עבל האלדי"

בבר שמלה ושמה בבל חדש ואם
ראשלו מעב אסור לאכל בר מל
רוחה באמה כלי חרש. ולבב. כלי
חרש לא שיריים מבלן שרין דבל
הוא בלא" עבל סלק

ובבן ב"ה אבל הנם בשמא הוקר
מה מחמיבה לאלוה

ובבלה ודבן שאי נאכל מחמת
אבל אם אין אלה כא אעב מי כרו
ומי אלה כרוחה כרוחה דבל. ב
שריך אדם לאלה על דבר אי שא
כלי מעב ב. אבב הדם על האר
דאמר שאל ארן מבחין בבר אלה

לוח עצ כלי מתכת ומה כמילת בכלי
שהי מתכת או הבל אסור בין הכלי
בין הבשר. לפי שהדם כבוש בכלי
בשעה מליחה וכשיבבה לאכול בה
רוחה חוזר ונבלע בבשר הוא ואיל חל
ואין מקום לוב שיוצב הדם ונהיה
ישב משמעו רמ"ל קשר שמלח בה
בשר כל זמן הכלי בידי של כלי שלא
שיהיה מן הכלי אלא מבלע בין הכלי
אסור מדברי הקבלה. ומה כבל של
כלי חרס יהיה שבירה כרחון הבר
הלו פיטבה הבדר מדברי הפיכה
רשה הבשר בכלי מתכת כשיטבור
מליחה ונהה הנשמר בכלי שיהיה
מתכת ונבריתה שם אל תעשה הדרש
בביהר של רשי ונהה כשהה בבר
כשיעבר מליחה בכלי מתכת כי הדיר
שבריה שבה מי אלא מיחל בטלבה
ולחלוחי ומי מבר הבלע לאסר אה
ונהפי שה לכבחרה בכלי מתכת וה
ונקיה לחה פני קליפה מתכת שב
שנשה שיבלע מליח. וכשיבדיחה
בשיר בהבר הבשר בהבר ר
הדי להכשיר בומן מרבטי ה
הוחיל ובבר שהה כשיבלע מליח

לאחר מלחה
צריך לחבל
בחלב בחי
ואם עוקם בר
הבל לחדיח. ומי
אם עתן בר עב

שער השמיני דלקדרה צריך להדיח הב

הבשר הטב בתחלה. ולהלורה
אחר כך הטב. ולהשיקוה במלחה כשיעור
תליה. ולהזותו כל כך הר
הרבה עד שיהיה נמכר מיחמה מילחו. ולמולחו מ
משני ידרין. והטלה והטמה מבפנים ובחוץ כדרך
במנהגם. כיצד הוה עושה מולחו והקבר מחזור ומ
ומולחו בבי קד שיש. ומה רבה רבה לקדרה ומה
ומהוה בשר ומה לבשל צריך להדיח הבשר הכל
בפחות ב פעמים מים ראשונים להעביר המלח והדם. ומים שניים
להעביר לחלוחי של מים ראשונים הנשאר על הבשר כדמסיק הכל
מולחו ימה יפ. ופעמי שמרבה על הבשר פנו
בהשקה מלחו יפ מין להקפיד דהני מחוח בעלמ
ומה לא סיר חוכה מעבר אחר

שער הכשר

הבחין הטרוף מים נהגו להלורה
בכלי מתכת כמה פעמים. ומה אחר מה שעבר בלב
הכלי מן הדם. ויל שהין מליחה לבד שמין בב
בעצם בהכר. והיבר טהרה. מולח ושמ
טבל כי הטבל מיבר נטשה דרחה עי מליחה. והכמין בהגו הכשר בדבוסי
הבנים. שלקר לחקן בהן הבינה בשר ירקה ולמולחו בחסר. הטבב
שבבר מלחו הבנים מה הבינה הס דמין מליחה לעבר דלבנים מ
היגו מלח מיבר שהבר מין בבלבב בר. הסיקן בהגו להבטיל דבוש ש
של בנים. ונגס מנשים בכל יום שבוקבים מלח בקטרה חולבב יב

ולמולחו בבי קד שיש. ומה רבה רבה לקדרה ומה
ומהוה בשר ומה לבשל צריך להדיח הבשר הכל
בפחות ב פעמים מים ראשונים להעביר המלח והדם. ומים שניים
להעביר לחלוחי של מים ראשונים הנשאר על הבשר כדמסיק הכל
מולחו ימה יפ. ופעמי שמרבה על הבשר פנו
בהשקה מלחו יפ מין להקפיד דהני מחוח בעלמ
ומה לא סיר חוכה מעבר אחר

שער הכשר

הבחין הטרוף מים נהגו להלורה
בכלי מתכת כמה פעמים. ומה אחר מה שעבר בלב
הכלי מן הדם. ויל שהין מליחה לבד שמין בב
בעצם בהכר. והיבר טהרה. מולח ושמ
טבל כי הטבל מיבר נטשה דרחה עי מליחה. והכמין בהגו הכשר בדבוסי
הבנים. שלקר לחקן בהן הבינה בשר ירקה ולמולחו בחסר. הטבב
שבבר מלחו הבנים מה הבינה הס דמין מליחה לעבר דלבנים מ
היגו מלח מיבר שהבר מין בבלבב בר. הסיקן בהגו להבטיל דבוש ש
של בנים. ונגס מנשים בכל יום שבוקבים מלח בקטרה חולבב יב

דעת ושופות שלהן זה ז
עם זה אסורים פי' רש"י ד
דעם לבדם אסורים ולבדם
פי' דעם עצמם אסורים ל
ובראל אלא נאסר אם בדי
לבדם עם נראה דאי"ר
דעם בתכיבות של דעים
אלא אם כן עדיין בעלם
בעלעים שני אזי"

עכל

דעים שלכבר דעם טפול
לעולם כל זמן שאין אנו
רואין בעים דג טמא בדי
כן אסרם מוכרים. ושנו
דאמרינן אסורא לא מת
מחזיקין. אמר ר"ל דאי מה
לבדם. ואמר נראה דג טמא
ביניהם אם הוא נראה ב
בארבע דגים שלכבר ל
לחון וכלן מופרות. ואמ
לכלם יש איכא ד"ש ל
אחר לבדי הכל אם הוא
מונח באמצע הדגים
אז במסר בבדות.
הרב רש"י אם בנוב כל
כל. ר"ל ר"ל בבסכין אינ
שהוא דבר לא אמרינן
לבכין דדרך עלין אלא
ובני כדך שאלו בלון.
מרדכי. לבדי ראיה לדבר
דעבוד שלאן בו כחל
אסור לבלות בן לבתלה
אי הבשר. אבל אם כלו
בו כבר אם שלאן בו
בשר לבתלה מדרש

ויעבר בטלה הוה אמר אסור. דמשמע דתיר מדרבנן הוה אתא מ"ד

בשיה ומילחין בה
בשר הוי מיבטל ש
ושפור שהל הוי בר
בשר שלמה שהתר
כדי מליחה. השפר
הסור. לפי שהוא ר
בולע מדים. ולהי ה
מדרינן כהא דתרתה
משמע שהיב. ואמר
השפר של ברול ים
תדיר ללבנו. ואמר הל
של טרך הין לו הקמה
כי אם שרפה. כך
קבלתי מרבותי.
המפס הין נוהרים
מוה ומוציאין ברי טבר
ואם הין לתחרב ה
הסכין בבשר שיש
שתמלחה לחמרוה
אם הוה תלוי אם
לא ששהה קודם
הליה כשי עוד מליחה. ואם הין לתחוב
הסכין בבבר בשעת הליה משום הבלה דם
שעיר השעירי אם מלחו בשר טבל
עם בשר שחוטה. ואמר בכלי
מעיקב השחוטה אסורה מן התורה. דבר של
בשר אסור מן התורה. כדאמר רבה הטמאים לי
לרבו ירון ורשבן. והא דמסיק פ' הדר הכשה דיקו

בדבר

בדבר של דגים שהוא מדרבנן. אם אם כמלח דגם טמאים שם דגם טהורים. הוי
הסור מדרבנן. ואם יש ספק ברבר יש להקל. ולכך קימים דגים
מלוחים מן הגויים. דספק הוא אם ל
כמלחו עם דגם טמאים. וספק דרבנן
לקולא. אמר רב הוא דגים דגים מדרבנן
מפני הין מרגלין בסל דהתם לא שמנו
אלא לטבול בהרין. אבל לטבור בגופן
אסור. כמדרשה מפליג בין הרין לגופן ש
שם דגים דגים מדרבנן הוא. ומחפש
בטיפוק דגים טהורים עם דגים טמאים. ונמלחו יחד בכלי ונתנם אחר
לכתחלה. ועליהם הכהנים אם הרשעים
כשלו בם. ואמר אברהם ספיק אם מלח
בשר שחוט עם בבילה הוי ספק דאורייתא
לחומרא. ואחרי שמלחוהו שלבר ש
שאינו מוכן לדרכה. הוי אי נמכל ב
מיתה מדלחו. ונהוי כרוקה דאלי אם
כמה הוה בשר ש הוה מלח אם הבינה
הבינה אסורה. ואם הין מלח אבל
הבשר מוקר שהבינה לא פרש כלל. ואי אבא שהבינה מלוח והבשר
טבל. הבינה מותרת. והבשר אסור. לפי שהמלוח פולט. והטפל אי פרש
כלל. ואם שניהם מלוחים ובמינו ולא כלל בב זו. אי סמוכות זו אל זו שאינו
שניהם אסורים. דכל פולט טעם שלו. ובולע טעם חבירו. הסמוך לה
ולא שייך כאן בבולע כך פלטו שלא הבי. וכן הדין בחי הבן בשר שחל
שחוטה ונבלה אם שניהם מלוחים שניהם אסורים. ואם הכשירה מלוחה לו
הנבלה. אז הכשירה מותרת דמלוחה כשירה פולט דם דידיה. ואין לה כח
לה פליט דם הנבלה. ואם הנבלה לבד מלוחה. אז הכשירה אסורה
לפי שהנבלה פולט. והכשירה שתי מלוחה בולעת הוי. ולא פולט. וכן
כמה דמרי הבי טהור מלוח וטמא טפל טהור מותר. לפי שהמלוח הטהור
אינו מפליט הטמא. וטמא מלוח וטהור טפל הוי. ואם כי מה שפלט הטמא

הוי כרוכה מדרך רחם המלת. ובגלל הטהור ואסור ודומה לפי שהטמא מלוה
פולט. ומקרהה פליטה תשיב היה רוחה ובגלל הטהור שהי מלות. ובל ב
בשר טפל טהור שהי מלות שנפל לתוך חלב תנכן שהי מלות הוי לתנור הוי
ויסור אחר הלוך שהי מלוה הבשר מלוה דתנן הי בולע מהנפל. כי הפיה
דינה הנפל לתנור כדי הכמהה. ושרייה רבינה לפי שהכותה לה היה מלוה
כל הנורך. ונם הנול לה הי מלות דאם היה מלות היה אסור עד ס. ולפי
שהשיב רוחה ובגלל הכותה שהנה
הילי. והה דאמרי טהור מלוה ושמ
טפל כשר לפי שהמלוה הטהור הוי
מפלי שהשמה. ובל הי לחלות הי מהה
הילי בגלל ומסור. וההוק בקול הי רק
מותר לפי שלה במלוה כלל לה הוה לוה
הכותה ולה הי הריך רק הדרה ומה
הין בו דין ס. ואם הי הלי חבי הוה
תנכן בגלל שפיר הי אסור הנכן לר
רוזל שבל לבוה גלי
והלי הי אבל לל בעי
שמין הי אסור אלא כ
מי קליפה ומכילו
אם הוה הי. ומה
ביה פילין פי בקשי
אוסרות בו ואם את
מה בלה בחבלן אסו
מז פלי. עד כל הא

שסביביה תרי מי.
לא ודרי חידוש הכל אי אסו שבתורה אי אלא
דמתן לא בלע. אם שרוי ין שלם ואם נאסרו
משעה כבוש ובשר בחלב חידוש ואי נאסר
לאביטול אשרי מז עכה

מז הכל אסור. לולי קפי בקליפה. ולה שהי בשר
אם הוה הלי ובכל בחלב אי מותר חלב טלין הריך ך
קליפה. ותך טל הב דשכיהם הנכן. ואי הוה ביה פילין הכל
אסור. ולה נמסר שאכי הנדל הריך. ובשר שלה נמלח רק קי
יתה. כמה דהריך ליהלי. הה טר פי שהיינו חשוב מרוחה לאסור
מבטנו מלי הי הנושך מקנה של הבריה אסור דהיה משרב כר
כרוחה שהרי הי הינו נאכל מחמת מרק הו כי אם טל ידי טבול
ובשר אי בריה שנמלחו ונתי בשר ואין לחין מבחוץ אפי כוהטי וה

בוה אי אוסרי. ואפי אם לחי אם עתה מחמת שהרדתו אי אם אוסרי
וה אמה וה. כלה לחי מחמת המילה. ומדרבנן ההדוה שנעשי טהה
משבר הליחלחי והמ לאי. וכן הדין בשאי שנפל בטביל אין בבטי
אין נפל בחלב. ואחר מהן מלוח אין שבר מלוחי כדפ. ובל אם חמי
אם מחמת שנבה בשלו חוש ב הלו כל אחד לבדו. ואי ומי הן מחמ
מליח אין להן דין טהור מלוח וטמ טפל. לה יש לן דין אחר הלוי ב
בפלוהה דרב ושמו בפ כיצד יבולין. לרב עילו אבר ולשמוא אחר
בבי. והלכה כוה. ושמוא דתני כמה. ונפ הדין אם לטיטה הבשר
כשיר אם ואלי בשר נביל יבולן. ואפי
אי הוי מלוה שהבשר שלמטה נאסרה לפי
שהחוט ההחון מ
מפליט העלין. והה
דהמ טהור מלוה
ושמ טפל מי. ולה מפלי בין החבון לפלין
הי יבולו טל ידי מלי. שאין לו כח לפלי יט חברו. ובל בכ אם כפלי
חברו. וכל אם בשר נביל למטה הרותה ושחוטה יבולו טל. ה ואסרה
דהמתי בבי. אמר הי יבולו למטה בין נביל ובין שחוטה ונלי אם חמה
ומה השחוטה כשירה דאין ההחנן יבולו בולט מחמ הרם שנלי
ומי קליפה מהמ בשי כש חס למשלה. פי. אי אמר הוה עולה לעבלה ואי. ודר לעטה

בר מיתה פרק כיצד הבולין אדמוקיר ליה בלטי פורתא

בין בבר

דאל חבי לרב ספרה כבדה מה אהנו ביה פ רשי
לבשיל לקדרה לתחר שנמלחו כיון דבולו דם לטו
לטולה פולט וחוזר ובולע. אבל ילפי מה שפולט נושל לתכן. ומה
שאי פולט מותר הכל כל כמ דלת פירש. ורבי יעקב פ דקדוס מליח
קמבטל ליה. אבל לאח מלי ושהפ כד מלי אם כלדרה הש
השתיר לאחת ומותר לבשל בקדירה. אפי שם הבשר כמה בפל סי

בוה אי אוסרי. ואפי אם לחי אם עתה מחמת שהרדתו אי אם אוסרי
וה אמה וה. כלה לחי מחמת המילה. ומדרבנן ההדוה שנעשי טהה
משבר הליחלחי והמ לאי. וכן הדין בשאי שנפל בטביל אין בבטי
אין נפל בחלב. ואחר מהן מלוח אין שבר מלוחי כדפ. ובל אם חמי
אם מחמת שנבה בשלו חוש ב הלו כל אחד לבדו. ואי ומי הן מחמ
מליח אין להן דין טהור מלוח וטמ טפל. לה יש לן דין אחר הלוי ב
בפלוהה דרב ושמו בפ כיצד יבולין. לרב עילו אבר ולשמוא אחר
בבי. והלכה כוה. ושמוא דתני כמה. ונפ הדין אם לטיטה הבשר
כשיר אם ואלי בשר נביל יבולן. ואפי
אי הוי מלוה שהבשר שלמטה נאסרה לפי
שהחוט ההחון מ
מפליט העלין. והה
דהמ טהור מלוה
ושמ טפל מי. ולה מפלי בין החבון לפלין
הי יבולו טל ידי מלי. שאין לו כח לפלי יט חברו. ובל בכ אם כפלי
חברו. וכל אם בשר נביל למטה הרותה ושחוטה יבולו טל. ה ואסרה
דהמתי בבי. אמר הי יבולו למטה בין נביל ובין שחוטה ונלי אם חמה
ומה השחוטה כשירה דאין ההחנן יבולו בולט מחמ הרם שנלי
ומי קליפה מהמ בשי כש חס למשלה. פי. אי אמר הוה עולה לעבלה ואי. ודר לעטה

שרגא דלא שנהלה הכבד שמטמא מיתה בטרפה הוי נרתיק מיתה
בקדירה דהא [illegible] מיתה דלא מיל יתה ואפי׳ עם בשר׳ והא פ׳
דמטמא בכל יום דלאחר ידיה נוקבי הכבד בקדירה של בשר
והטעם כדפי׳ לעיל דשיעור מליחה ב
פשיטא ליה ויאכל כל הדם פרוי כהלה
ועוד דמלוחת כרוכה אחר ידיה׳ וסובר דשמטמא
כפרש הטב בין לדשי׳ בין לדלקי׳ והכסף קפ׳
רשי׳ ומה בישל הכבד בקדירה לאחר שנמלח
ושהה כדי שיעור מליחה והודה במיסר
הוקר הכבר ואם יש שאר בשר בקדירה
עם הכבר אסור ואם אינו ש שם פגם
הכבד׳ כי הכבר נעלם פולט מחמת רוב דמיו ואינו בולע ל
לפי שטרוד לפלוט אבל נבלע בבשר שנתבטל שמו ונאכל לבשלו
למחולה לבד אסור אם בולע׳ מי אסור הכלי שבולע
מן הדם הנפלט ולפי רבי׳ יעקב אם לקח נמלח כל הצורך כך הדין
אבל אם נמלח כל הצורך מותר לבשלו בקדירה אפי׳ עם בשר שנמסר
מפולט לאחת שאינה שיעור מליחה׳ ואם בדיעבד מלחו הכבד עם הב
הבשר אינו אלא מותר עם הבשר מותר דרך משרק שריק׳ ויש ל
לנשיות בפרטי גבי כבד׳ ואם בדיעבד עשאן כרת הב׳ כבר שפיר
דמי׳ וכל אבר בא כלי אם יהלו בדיעבד כבר הי׳ בבשר בשר׳ מותר
הכל אבל לכתחלה אסור לבלוחו אבל והיה למלוח כדפ׳ ואם הפ׳
דבוק בטרף קדר
אם הכבר שלם
ונתבשל עם הכבד
אסור כל הטרף

חתיכה של כבד דבוק בטרף׳ ויש בטרף שיעור׳ ס׳ הטרף מבטלו ודאי׳
נתבשל חתיכה׳ דאיסור ומותר דאור כפ׳ טיפה חלב שנפלה על חתיכת
בשר בקדירה׳ דאם׳ ואי יש שם ס׳ בחתיכה מבטלה הטיפה ואי נתבשל
נבילה אבל כשהכבר כולו שלם אריך ס׳ נגד כל הטרף ולאחר מי׳ ירד שנת
בהיתר הנשר׳ דאם יש בה בנגד אסור׳ ועוד דאי׳ מיטפה חלב שנפלה
על חתיכה בשר דאם יש בה בנגד אסר׳ אבל אם הכבר נפרד מן הטרף
משתרי בכולה קדירה ובטל בס׳ ואם מיקרה הכבר מחובר בחתיכה כל
טרף החתיכה שיעמ׳ בשביל אם יש בה בנגד אסר׳ ס׳ לבטל אם יהיה לבטל
כל חותכה החתיכה׳ ואם הלרי הטרף הי׳ הכבר
מחובר בו אחר נפרד ואם חלב בתוך הטרף אם ה
הטרף עכ׳ מותר אבל אחר׳ רבינו ואחרי׳ של בני כולו רק שיקלוף מעט
עפר סביב הכבר ויזרק לחוץ והשאר הכל מותר׳ ודמי מדאב דאיב
כדאמ׳ הבי כבדא עילוי בשרא בד׳ שבר מין לאתחלה לה יאי אם לא הקל פר
לאי בשר׳ כשנהלה בתוך הטרף׳׳ ודיני הלב הביאה הל׳ ב
קדרתו ומוציאה אם דמיו לא קדרשו רק
ומותר ופי׳ רש׳ דס שבלב דוקא אסור אבל בשר הלב מותר דחלק
הלב ואי בולע כדאמ׳ פר כיהד חולין שאני לב דשיש אם לב שנתב

דמיין בשרא בטרף כבד
שלם ונתבשל כל הטרף
חתיכה דאיסורא׳ ויבריך
ס׳ מן הדקה ובשר שלה
יתר לבטל אם כל הטרף
והטרף שבמין אסור׳ ו
ודוקא לחוץ פי הטרף׳
ואם אי הכבר שלם אלא

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כלי שיש בהם דבר כרתי רבים ולא כרב נחמן
דאמר הרי לי כחלי דקא לבתולה מיתסר לחלי בלא-
ר דיעבד כלל ולקד דרבים כרבנן שתי ושרב ושחו
בכתבל מיתה בלא בשר נמי לכתחל ובן לעשות בחלי מיתה שקורין פשטי ד
ואיכ לא קרעו שתי ועברב מסור אלא בלא בשר עמו ואלא דישב שחלב
הנבלה תחור ונבלה ובין שפי מיתרי חלב שחוטה מדרבנן ובי נבלה
מיסר בשר הכחל ואיכ יש ס במיס ובכחל ש תבשל החלב הנבלה אז הכ
מיתה ושבר הבשר מסור לכתחל אפי מם הרעו שתי ועברב ולפי דאי
ורמבין כי קרעו שתי ורעב אלא בלא בשר הכ
הבשר בקדיר מיתה לכתחל ואיכ לאיכ
קרעו דיס קיתה מיתה ברעב קלי שלקם
דרב מבל לתלי מיתה לכתחל בקרעו
מיעבשה כדאי לישאר בכדי דב נתמן ויקו
לי מחלי ורבנמי לא פליג שליה ונמ
לקדיר של בשר בלא בשר סני בקדיעבד
ועם בשר אף בדיעבד אף
אם ברעו שתי ועברב שחלב
בין אינו בשר אינו דאסור
ואיכ לעשות אם אכל
אמבל אחרין בשל עבל אז
כדי עבד
לכתחל אין בפשט ד
מיתה בלא קדיעב
שתי ועברב ויש מתי לחלי ואפי לכתחל בלא ק
דיעב ונמ משמע מכל הסוגי דלקדיר בלא בשר ובמולי אחת מיתה לכתחל
בקדיעב מיעבשה דחלב הנבלה תשמש שחור ומולח אין בכך כלום כיון שלא
כשהנה טעמא מעבשה בשר אחר והכחל שנבלה אז
שנתבשל בקדיעבד מעבשה מיתה לכתחל לכתחו ב
בסכין של בשר חשב שהכחל רותחו ויכול לתקן
אפי לכתחל אחר בשר ונמ מיתה לאחר הכחל רותחו
ברעבו שהיה בא בשר שהיה פסיל הלכה בין כחל
בין בבדרא טילוי בשרו בשפר לחלי לכתחל אסור

ונין לי פחלי פי עבו
הכחל אלא מן מחלב
כמ זיין מלאיב

לחלוה ודיעבד שרי והתם בנבלה בשפר ואי לאיכ כשהין רותחי והתר אסר
הא לכתחל לפי שחלב נטלה של הבשר קודם שנכל הכחל אבל לאחר שקרעו
ונמ נבלה מיתה אלא לכתחל ונהגו העם כרבי אחר לפי שהבין אחר לעשות
בחלה ובכלה ואיכ לכתחל אחר בשר כרבי אחר לפי שהבין אחר לעשות
ונתבטל אפי בהדי בשר הוה רבי יוסי לפי דחלב
שחוטה מדרבנן ובין בבל לפי דורה. בתשובה
הגאונים כתב דנפי בכל ישראל דלתבשל
בחלב כלל. ואם מלאה הכחל עם בשר אחר
ובכל מלאה כבלי מתוק אם בכל מיתה בם בשר דבר בשר שדה של חפיס ו
אינ מיסר של חבירה דכל ומין שום פולטה פולטה כשו מהה גב ו נתה
לעבין כחל במי מל ומין שהכחל פולט חלב הבשר פולט דם וכשמה הבס מ
הכחל ואחר כ אינ דם דאחרי אינ מיסר חלב שחוטה דרבנן לכש שלו
אסר כך פי רמבין וכתב דם משרקא שרי ונפי למבל אם אינ כמיסר
מבל ת לבמיסרך סרי ונדבך. הא דרש מרי כ הלכה בין כבדה בין כחל הוה
בשר מיתה מילי בשר אם מסר אלא אינ שיזבה דרש וכחל שעל גבי
הבש בבש דיעבד שרי. דחל שתשה דרבנן הילכ ידיה מיתה אינ
הכחל מהלו דיה. ונגוד הדרה שמוע מלו ברוחה כרנה דיהלי אחה. ובשמה
אמרים דיעבד ט רי. והה במלית. ונהגו שלא לבשל כחלה ובבד. מבל
שחול שמבנה בבלמ הלכ. אמ דשמו אעבר לי תבשיל רותחלי ביום דק
דהקוה. ולא בבי קרעו שתי ועברב ואיתה לכתחה מבל אחריך למלו לקדי
תבשל דבר שמוע דשחל שוכה בשלמ הלמ מלריך למלו לקדיה רמר
שפולטה דם הלו. ודם הטחול אסר. דבמס כרי אמ אינ ליה דם הטחו
ודם הלבבלמיך. מה שמי נהגי למלו בבד דורה יאל. יאל מיכר
אסר בבל הכלמ. ונבב קיבלן מה בנ. ואם בבב דם ישראל מגלו
פרנבל ולא ידע ש. רב אם בבלי שם מלבר ומוקם אם בבלי רחשע מ
מלבר ואסל אם הדרחבשר מן הבלת ולא הדרחבב בבמי ונחבר בקדיר

לפי

רפ

רחה אם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

M. T. AKADÉMIA KÖNYV-TÁRA

מקום אבל הטורים נכללתם לכתוב הכל ופי' אבי' הטורים דתפי' חלב הרבה
במזבח הרי הוא כמו חלב מעטה בחלב דמי מיפטפס כולי' אחי' דמלי' ח' ולא
חיב שוה בכל מקום חלבו מתוה מה מי' לה ר' מה לחו לפרי' יש ר' ח' ולכולי
חיב ר' חמי' הה לשפיין פיטפוס שניכר לעניים שמפטפס יותר בחלב מן
המלית' ר' ילכך אי' תרוי' כה קלי' כרפי' ונתו אבי' הטורי' רכל מקום שפ' ר
קבל מחבמר' יוצ' ומיר' לי' עבור מיקיל. וכן פ' דבמלי' מר בחלב" ולמש' ר ס
לה קלי' לפי' תרוד הרשם ובשלמ' אבי' ב' טרול שהבי' מרול' כ' לה ומרבכל ה
המבש' ש' ר ס' מבל במלי' מה מרבחלב" שכל מקום שלבשר מה לחש' ר לה קלי'
בחיל שנעבר מקום מי' יורד מקומו ילולה כל החיב' כ' מפפ שפ' רבי שבט המ
רמסר רב מע בחלב שמפטפ' מ' ר' שלמה ה' ה שיש ס' מבל מה ה' ה שיש ס' מ
מקום הכל וכן בחלי' ומר רבי' יוצ' הלי' ורבי' לשעור מ' מיקיל פלי' כל ה' כ' ר' יש
לפלוק בפלי' דמפטפ' המלב מעבר לעבר כנ' ר' יש חלב הרבה שס מסר כ'
כולי' מפ' מס יש שס ס' דלמ' רמי' לתיוק לשעבר המלב. ולמ' מקבר שמי ח
מפ' כ' לבשל כנ' בתבשל שהבי' מולי' מוק בכולי' הה ש' ר ס' ומס הו כחו
מ' ר' ר' לפ' הבי' שלי' ומלי' ומי' רבי' הלבנפ' המלב מולי' בס. ומבי' רמי' מקום
רמשמקום רמקום לחו בנ' דמ כנ' ומסלק אבי' השורי' המלב נבש סנ' בקל' פ' לפ'
מוכיר הרשם. מפ' מי' לכמ ס' ומי' מ' כמ טפי' מ' ס' מפ' הכי' בבי' קל' פה מ
מס יורש מקל שנעבר. ומס מקום יורש הכל יקלוק. ומי' ומקום מרבוקי שמבט
בס. וכן ומקום מעשה הרבה פעמי' וכן פ' רבמ' המלב המסר בעלי' דמפטפ
דמפטפס המסר מבי' במלי' חה. כ' מ' ס' בבש לבטלי' וכל מ' מ' ר' ל מ'
מוסר כ' מ' ס' לבטלי' ברק ר' הנשה הבי' ר' הנשה שבעבר פ'
פרי' ולבטל ברמבם. ומשני בר מ' שני משמע לפוס ר' השמ מ'
ולמה ברי' מ' דהוי' בטל ברוב והכי
קי' ס' לן דמ' במ' נבר ר' יבש ב
בחמ' כ' שמ' מ' ר' לה מבר לפני
המורח' בטל ברוב מפ' מ' ר' כנ'

ובדבר לחבס דמן המורה רכל מן
במ' מן בטל ברוב בין בדבר לח בין ב
בדבר יבש כרמ' מ' כל המרבות.
ודבר לחפ' מ' ס' כנ' מ' ב' ר' מו חלב בחל
מן בשמ' מ' מ' מן בדבר לח ב' בדבר
יבש. ומ' מ' להמבר לפני המורח'
ולנולם פולטבשל בס' ולמ בפחות מ' ר' לכ' חמ' כ' של מ' ס' שנמ שנב בבמ
בב' של מ' מ' ר כול מ' ומ' ר' ובחמ' כ' שמ' מ' לבמבר בב שמ' מ' בטל ברו
בדבר יבש. ומפ' מ' ר' דבר' מ' מ' ר
שמ' מ' מ' ס' נבלי' ב' מ' ר' ר' ר' ר' מ'
לשני בני מ' ר' ומ' לה מפ' מ' ס' לו
לה מ' מ' ר' ר' לבשלם בשני
ר' מ' ר' מבל בקר' ר' מ' מ' ר' ר' מ' מ'
שנב מ' ס' הבלב בב ומ' מ' ר' בר דבר
לח ומ' בטל ברו. ומ' רבי' מ' מ' ר
מפ' בקר' ר' מ' לבשל ר' ס' ובטל ברו. הס מ' ס' בשמ' מ' ר' ר' מ'
מ' ס' בקר' ר' ומ' ר' ר' ר' מ' מ' ר' ר' מ' מ' ר' ר' מ' מ

דמשמיה דבי רבי יעקב בהדיא לא בטיל לאכול נבילה
בגיל שנתערבה בהבה שחוטה כשר רק
ואיסור לא כיטלה בטיהה והיה רק
היתר ולא בטלה ואיסור לא בטל להתבב
לפני המורחה כמו שהיה חבל חת כמו של
בגיל שלא נתערב בכשר אבל שתי רמזי להתבר מה שתי
דמילתא הם לא הוי בחוסר מששה ולא בטל
ובטלה ומי רמזי תי פמ פרוך שרש
שהם הבגיל המ שהי בטיל ונתבר
בגיל שנתערבו עם כשרים ומה לא
ביטלו שלפי הם הוי רמזי להתבדל
ובטלים ברוב ומה המרסר בגבל
חוסרי מבר הכה הם לא ביטלו שלפי
כי הם רמזים להתבדל ויש בהם
כשהם איסור בטל ברוב לפשלים אחר
והשאר מותר וכוה תי תריך לפסר
כלל אבל דבר סמה הרגמה שנתערב במה של חולין בטיל ומותר לוריה ויתריך
לדריה אחר כשיעור הרגמה שנפלה הלא כתב בירושלמי מפני מול השבט
מול בהן שהרגמ שלא הי תבל
הישן והי תי תריך דלי כמול מה הם
של מדה מה ומי תריך להם ה אחד ולא
מי יבמי יבר הבטל בס בדבר לא ולא מין
בגי נו הבטל בדבר בשר ברוב ומה נה
נבטל אבל אם כ קטנה שלא סר עם אחר
אם כות קטנה של הי אחר שהי בה רמזי ה להתבר לפני המורחים בטלה
מבל אם מכיר האיסור אם דבר אחר ברוב ובאחר סות לה יות שש
לבטל המחוי של איסור מרבי בר מרבי ברוב ובאחר סות לה יות שש

בגי נו הדרבן ומה אם אין מכיר
האיסור גהשאר בטל ומותר
ברוב בדבר בשר מלא תריך ס ברוב
ובאחר כה לבטל המחוי של איסור
בשל הי אחר שהי בטל ברוב לא דבר
שהם בטין ולא כל דבר הבלע בחלב של
בהמה אסור אין חלב של הי אחר ב בין של איסור
אמרי אין אחר שנתערב בחלב
שנתערב והבוף ולא אסר ברוב וכן בי
אמרי אין אחר בחשה הוכח אין שנתן
שנתבסר לשון תרי ס בה יתר כי אין ש
שנתערב והבוף ולא אסר ברוב וכן בי שהי מרבה תרי ס בה יתר וכלל הכי
הוא אם מכיר האיסור ס אחר ומה מי מכיר כגון שנפרך בתחת כל שנתנה
בטל בס והכל מותר ואין תריך להס
כלל פתח לשיל והמדרש רבתבי
לבלה בטיל כגון דה טמ שהושלם
אם שנקה טמ אחר ובוטבתן ביד הנשר
משהושלם ואם נפלו בה הי מ
מכירו יש ירו והשאר בטל בס אם
נתבשל בה הי ואם הי מכירו מי נה
בטיל ואם בלה הבריה מי בטל ודרך כשהבריה שלמ אחר ולא
בטיל ה דקרי ביריה אבל מרוסקין בטיל ה ושאר טמא קרי ביר
ביריה בבריה והיה דמאי בפר מי ילו הן הולקין ר"ס ט כגון מרוחר
מהן חי לחר דקה תי לא שלם אבל מרקבתן חסרי אם כל שנעשה הה
הי יתר אם יש ס בה יתר בטל בס ושאר טרוה שהוה בו לא מתבטר מה
מחמת בל טמא אי איסור ומה דהטהור שנבלע בו מ איסור אין קרוי ביר יתר
ואם נתערבו ומה נתבשל טמא של הי יתר ואין מכיר בטל בס ומכן

הרבה ט״ר לדין הר״ן ולא חיי להם מטעם הנ״ר לאחר ש״ר הר״ן כתב
אך רק הר״ר מאיר בתי׳ אחר בדברים ב״ח ה״ה בהגהות ונתבטל רבו עם בהגהות
הרבה אחרונה. ופי׳ אחר מיתו. דאחר ריבו כל הבר״ש הרבה קפרישו ולא חיי
תי״ש שמתו יצא מן הקבוצה ברמ״ה פרק הכנ״ר בהגה. דשמתי הקר מטרם
חוברות הרדש״ו. ופי׳ ר״ל ראיה לקר״ר ספק דמוסה מטעם סס רש״מ בשן ב
בסוד ולא הרסב״ר ואין הרסה אלא ב״ד. ואפ״ר הרס ב״ד שמא מיעבו ואת הבהמ
שדרס הפ״ר דבר ש״ש ברסק מ״ס הר״ר ראמר״ת. והוא דבר שבמנין ואפ״ר בלא
לאבטיל. כמו בי״מת ספק דלא לאבד דאמר״ת. אין בי״ה שהוא של ספק ל
ונתבטל. ואפ״ל בלא בולא מסורה כאלו נתבטל ודאו של מי
מ״סור. ואי׳ בר הרר ספק ספ״ק ביון שהספק הראשון הי׳ ספק דאמר״ת.

משנה הנולדים. הנ״ר דאמ׳ שהנולד ר״ש שהוא לא בתי״ב מסורה.
הנולד הבמ״ל בתוך הפרי. בתי״ב. פ״ר כשבת הנולד כשהי״ה
הפרי בהחובר בתילו אז הנולד מסורה. אשום שרץ השורץ על ה
הארץ. אך אם נולד הנולד אחר שנתלש הפרי מיבר. אבל אלו הנולד
אם לא יהי׳ חרץ לפרי. אי מישורל. אבל אם יהי׳ חרץ אבל לא עלה ה
הפרי אסור. אשום שרץ השורץ על הארץ. ולא סמיכ״ל הכי. ואם
אחר הנולד הבמ״ל בשומרי דלא יפתח ושרבי״ט טעמים ופרו״ן כש
פשהן לחי אסורי כי רגילי לבא שר בגורן ביחבורי על הארץ. ו
ואסור הנולד הרי ב״ריה. ואם נתבשל לא ובמ״ל אחר לבחר מהן
ארץ ס לבטל טעם הנולד ואינם לא ר״ט שטעמא בה ס
תולעים כשהן בלא לא פה ושרב״ט
בומן שהן יבשים לאחר בישול. ואינם
בחבורה ויש״ר אם כמו ובוב״ם ר״ט
הנולדים מיומם. ראמר מ״ב הרל״ר שר לאחר שנתלשו מן הארץ לא הם מאסרי
ולא קרי״ב בהן שרץ השורץ. ואין לחוש שמ׳ יאמר בשורר ח״ן ואחרי. ובאסרר
ראיה לחוש דאם אי״ת ר״ש שמו שוב אינ׳ חוזר בתעה הרטבי. ונבל סה. ר״ל בן
כמ פרל שהתלש בין בתלוש בין בחבורה. בין בגדרש ובין פרלין. אסור ל

ר״ל הנולד הנמצא בפרי. מ״ל מתיר הארץ. כי שנמצא הנולד בטל ובמ״ל ואם
בתי״ב. ובטל הנולד אבל אם אינו ראוי לפרי. אינ׳ ראוי לפרי אינ׳ ראוי
כבר הנולד אבל ולא דומה לפרי אינ׳ ראוי ת״ש

ר״ל אם אינו ראוי לפרי. אינ׳ ראוי לפרי

לאיכל. אבל הנולד אלא הרקב ואינו כל הפרי רבינו
רבי בנו. לך פ״ל לדורות הנולד מיהו ורב דלא בהיתר
אלא כולהו אסור. אמ״ר אמ״ר אמ״ל לתוכיר
ר״ת לבן לבן) פירשו ואחרו. ואם הנולד שבתבו
הנולד שבריש הבהמה אסור. רבי נתן) היה ושבמינים אסור מישוט
הבר מין היה. דאמ״ר בשאר״ה. והבהמה בדרך. מלקרי ד״ר
שאינ״ה. ובהמ״ה הדלי טבל. ומי׳ ראמ״ר הנולד כל מישל אבא רבי. יוצ דא
דהבהמה בתבי״ה ובדרך. מיומם. ואם בבש בהמה. דאמ״ר בה מישל מבר מין
הנולד שבתבי״ה ובדרך. מיומם. ואם בבש בהמה. דאמ״ר בה מישל מבר מין
אינ״ולא בישל שרץ השורץ על הארץ. אבל ב
בפרל הנולד. בין הארץ דאמ״ר לבי״חש מישוט
שרץ השורץ בין הארץ. אבל אם הנולד בתי״ב. לן
פ״ר לאחר״ר הנולד מיהו. ואורי״ם ורשב״ם
בהמ״ה. אבל פ״ר פירשו לגב הדה. ואם בבש הבהמ
הנולד שבתבי״ה ובדרך. מיומם. אבל פ״ר פירשו לגב הדה. ואם בבש הבהמ
הנולד שבתבי״ה ובדרך. מיומם. אבל פ״ר פירשו לגב הדה. ואם בבש הבהמ
הנולד שבתבי״ה ובדרך. מיומם. אבל פ״ר פירשו לגב הדה. ואם בבש הבהמ
הנולד שבתבי״ה ובדרך. מיומם. אבל פ״ר פירשו לגב הדה. ואם בבש הבהמ
הנולד שבתבי״ה ובדרך. מיומם. אבל פ״ר פירשו לגב הדה. ואם בבש הבהמ
הנולד שבתבי״ה ובדרך. מיומם. אבל פ״ר פירשו לגב הדה. ואם בבש הבהמ
הנולד שבתבי״ה ובדרך. מיומם. אבל פ״ר פירשו לגב הדה. ואם בבש הבהמ
הנולד שבתבי״ה ובדרך. מיומם. אבל פ״ר פירשו לגב הדה. ואם בבש הבהמ
הנולד שבתבי״ה ובדרך. מיומם. אבל פ״ר פירשו לגב הדה. ואם בבש הבהמ
הנולד שבתבי״ה ובדרך. מיומם. אבל פ״ר פירשו לגב הדה. ואם בבש הבהמ
הנולד שבתבי״ה ובדרך. מיומם. אבל פ״ר פירשו לגב הדה. ואם בבש הבהמ
הנולד שבתבי״ה ובדרך. מיומם. אבל פ״ר פירשו לגב הדה. ואם בבש הבהמ
הנולד שבתבי״ה ובדרך. מיומם. אבל פ״ר פירשו לגב הדה. ואם בבש הבהמ
הנולד שבתבי״ה ובדרך. מיומם. אבל פ״ר פירשו לגב הדה. ואם בבש הבהמ
הנולד שבתבי״ה ובדרך. מיומם. אבל פ״ר פירשו לגב הדה. ואם בבש הבהמ
הנולד שבתבי״ה ובדרך. מיומם. אבל פ״ר פירשו לגב הדה. ואם בבש הבהמ
הנולד שבתבי״ה ובדרך. מיומם. אבל פ״ר פירשו לגב הדה. ואם בבש הבהמ

ובשיעור דרב מחתי והתיר בסקר כשמיעל דרבי מ׳ קמי כתפי׳ ותפס פי׳ לבם
הקרשים ולא ביקב לחזיר דסליק בפיקי ותוליגו לחזיר דהוי בסק דמתיר״ ל
ונמצא הוי הסק הכי לא ל״ל בקרב לחזיר ולא מפ׳
ביקב לחזיר. וה״כ דבישל הרב מרי ב״ח
מריך לחזיר מותר הפרי שנבלע בו התורה מה
הפרי. כך הוי דרך שישבה ס׳ לבטל הטעם הפ
התורה ומרך התורה עם מיעוטו קל״ פ הפרי ותוכל השמר. וכשישמר הפ
הפ״ר שנקבעה לו טעמו שהם מוחרים. ומה הפרי קטן מן קטני שמן בה
ס׳ לבטל מה טעם התורה ומותר הפרי שנבלע בו התורה הוי טעם כולל
מה יכשר מ״ס ומשס׳. ומכי ס׳ במ״ר כנגד מה הפרי מן מה הקטנ״
שמן בהם ס׳. ומחוכ מתברר מהם במחרים שחוץ לחיים מכנסנו זה ב
לפי שמ׳ שבמנעט מ״ שבטולה הש״ר מרי״ה הטן׳ ומאסרו כולם. שבמ״ מ״
ומחם מ״ש מהפרות מהרה בחה״ה כולל המסורל. ומפ״ ש״ ס׳ בשמ״ מ״
מ״ מ״ בין הולנגי הטבעתה״ בחפ״כ דק. וכשם בטבע מ״ש דמ״ ל
מ״ר בין הולנגי הטבעתה״ בחפ״כ דק. וכשם בטבע מ״ש דמ״ ל
לפי חרי שחיטה שנשחטה הבהמה מה בחרי מ״ הפרל״ כ״ן שבחיה בחרשה מבל
לפי חרי שחיטה שנשחטה הבהמה מה בחרי מ״ הפרל״ כ״ן שבחיה בחרשה מבל
הן בדקים מחב׳ ס׳ רחוק. הן מפ׳ הנולנגי מ״ מחמר מחמר מ״ מ״ הפ״ר ש ט

בטל בס׳ // עיין בתשובת מ״ר.
ס״מן

חוכה בדר שיעטבנו בפמיס. הוי בי׳ מיס הוכנס׳ ישפ׳ נגל״ה לוכן מיס
הרוחת׳ כשנבוד חבר׳ מה ה״ה חח״ל ס׳ במי הבישו׳ הן בדל מ״ר״. ומה
הרוחת׳ מחמר בין המ׳ רוחת׳ בבה כל הוא לבדל הכל הסל׳ מפני שהבי״ה הסר
ה״ה שלו״ה לבדה חוץ לבי׳ ומחכ הוים בבה שוה הבים׳ ומה הסרן // מ״מנמ
רבי׳ ברוך פסק בסה״ת שמ״ומה״ כולם כרפ׳ לפי״ ל״ כ״ן ש״ שרוב דפ׳ חוץ
לבי״ס. ה״כ המסור׳ שה״ר ברוטב. המ״ס המעטנ״ בטל״ בהם. ומ״ מ״ש
דנמנה המסור׳ בכל השמר מ״ן בכך כלום דבר שה״ מ״ס״ מ״ס״ מ״ס

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בשר שאינו יש בו בתר לבטל היתר מן המותר ואם בטל החלב ולא
הם שחלב חמור המותר הרוטב לא מן המותר במיעוט המותר בטל בס ב
הרוטב שבקדירה. כי הרוטב לא היה בטעם והבי הרי הבי ולא הרי
וכשר לא מן המותר בטל ועוד הבית הרי הבי. כי הבי רשות בלשון
ולא מן המותר טהורה בלשון הא מן מותר בלשון אסור בלשון
הרי כי אינו בס במקום מקשה. כשר טומאה בלשון לא הוי הבשר לבס
אלא מן מין לבם דילם פלטה הקדירה אם החלב ולבשר יל כי פלטה ליה
מבטל ליה הבשר יל בס ועוד המדיר רבי אבן מדי טקוד אם
מכתוב מה שקבלתי לאמר שרמי רבי נוהגים. ואחר אחריהן ורמי ט
טפה חלב שנפלה לתוך הבשר יל של בשר טהור לבס. ואם נפלה טל
תפיסה הטעם של בשר בתוך הקדירה אין בתוכה חתיכה כדי ס לבטל
כי אם שיש מקום אם אתה בהרוטב ויש בו הבל ס מרוב אבל מרבה
טפה חלב של הקדיר של בשר כך הדין. אם נפלה מבחוץ לבטל שלא
כנגד הרוטב מה שבתוך הקדיר מותר שאין בה כדי אם טעם מן הא
הם יסו אבל לקדיר עצמה אסורה. ויקדיר לשרות הרוטב מדי אחד
שלא כנגד נפ לא אסור. אבל אם נפלה כנגד האש שלא כנגד הרוט ב
מותר דבר שיש שורפי. ואם נפל חלב כנגד הרוטבו ישש ס ברוטב הכל
מותר אפי שלא כנגד האש. ומי אשר לא לפתחל לא בשר
ולא חלב. ויש שובדי שולי הקדיר והמבל בנפל דרך שם. ולא שבור ו
דרך הקיסו. ואם נפל טפה חלב טל פיסו הקדיר יש לו דין חלב קדיר הוי
כנגד הרוטבו שרי דהא חשיב
בבל כשר כל בטל אם הקדיר
ותבשל מתוך אם הכיסוי לא לבטל
ולבטל לפנים אם של חרס אין לבטל
ואם הוא של חרס אין לבטל

ברך כל הבשל אם תוקיף
חיים שלו בקטן
מותר לאוכלו בכרתה. פירוש

רפ"ה רוחה שנותבו בקשר שאכלו
בה בשר רוחה מותר הדה לאו כלו
בכרתה שבחוב לפי שהוא כשר ברבו
שני פעמים הבולב הטעם ואבל לא קדש
שבטלם בא יסור שהבשר כשר בקדר
הקדר שבדתיר ועוד יין בטעמו
הלל של מיפר. ואי טעם טעמו הכולו חשוב טעם. ולכן מותר לאכל
בחלב. ולא כשבבשל מחבר של בשר שמותר לאכל בבתחת שיש בה
כ טעמים להתר. בבשר כשבתחת. והמחבת במי. אחרים בתוקו טעם בה
בתוך. ועוד יין הר ומותר לאכל בכרתה. אבל קטר שאכלו בהן רוטב של
בשר רוחה אמר הר. והודחו במי רוחה. אפי בבלי. כרפ מסה. שהיו
סולדת בו במחבת חולבת שאי בה יום. הקנה פשט שמתר ש לא לשון
רק טעם חלב מכל שאי בה. ואין שכשר לכסה. אלא המחבת מותר לבשל
חלב עוד ראשון בה כשר אם בבשר בקנה נמשה במי. ומשה במחבת
ועוד אחרת. כי שאי בה יום. ודקא שהקדר מקרקעתו שמיבר
מלכלכו מן המים של בשר אחרים שהדיח במחבת. אולי כרק פליטה
טעם של יפ מקנה במי אין שיר הקדר שכשר אבל אם הבשר בהחדר
מדלא שמנה. אין שיר מותר של חלב במחבת אין ב
בקנה הכל אסור אבל אם הבשר אין חלב בקנה אין
בבי יום. ואם מקרקעתו אם אחרים בחבת שלא הדיח בה יום. מכשר. ואם
המחבת חולבת הדיחה יום. בא הקנה של בשר שהן בני יום כשר שאינה
אסר אם עדן המשי. והדיר סולדת בה בחבת ראשונה הקדר של בשר בפלטה
במי לקדר של חלב. אבל נאסר מדיר הדי חשוב בשר בחלב. ואם בחלב
בחבת ובקנה נאסר הכל. ואם בי שמבשל לו בחבת חולבת בדר
יום. אחר לקדר במי. שאין כשר פשט. ודבר בשר לבשר
בה יום. מותר לאכל בבלילה. אי קדרה בשר חלב אם יבשל
מותר לאכל בחבשיל של חלב אם יבשל. ואם קטפה. ש

שנתבשל בקדירה של בשר מותר לאכלו בתבשיל של חלב אפילו
היה היין בתוך הקדירה בפ"ו (הכל מותר כו') דפ"ש שעל הקערה היה יין
בשר מותר לאכלו בכרפס. וכן מותר לרחוץ בשמן שבתוכו בתוך חרבת
הנפ שתרולי עם הבשר מותר הפת חטים שהיה בתוך (ר"ה מותר אבל
הפיס שעולה בקערה הרשע. ותפ"ש תבשיל של הגר"א כפ"ו דפ"ש שאין ב
בתוכם רק נתן יפה טעם ותפרטעם הדרך בפיס בתוכו שהפיס טוב בר
טוב הוא פ"ו הכל מחדשמחד ה' יתברך בני עניפו. אבל בתוכם הוא ברורה
שלפני שיש בהם טוב של תבשיל טעם טעם של הפיס בפיו. אסור לפתחל לאכל
בפיו שבפתחים בהם. אבל שהם כלי הוא (ר"ה) בפ"ו. אמר אסור לאכל פה
בכפיר מן הפיס שהמקבל בה. דאין לפה טוב לפתחל. אבל לאכול
פיפה של הוא בתחתה הפיס בר הטבר. וכן הדין לאכל בתחתה פשט הדר
בתרפה. כו' אבל בפה חלב. כדרה (אין שיש הפסק בינו פ"ו אם טש
בל הפס אסור לאכל לנגב אם בוה הפיס ל"ל. הוא כמ"ש הפיס. אין לאכל פיש
כמ"ב מ"ג חד בטיסה של פשטיד. ונשאר בטעמה הפיס בר דרקא פל שה ש
טעם בפל. אבל מותר לאכל פכל אשר טעם אחר. ואפי' לבגלטעם
בשר אסור אפי' אם עבר חלב. וכן לתבשיל הדבר שעם הב
הבשר. ואפילו פה הפסק אסור לאכל אפי' עם מלח. מי הוקשה
מן הלחם מרבי. ולא שיר לאיחש הילד (אפי' אם לא עם תבשיל עם
בשר. אחרי שנכר הבשר מן החלב מ"ו

ובמה שהבן בסכין של ב
בשר אסור לאכלו בכרפס. כמ"ש אחר
פ' אחר שאחרי הנפרך אחר שעשיר טעם של בשר הבלע בסכין הבלע
בתבן ואי' אי' הנפרך כמ"ש נעגל פ' לפי שהסכין אי' מקבלת
בעב. הרשמוטרו הלבנון הבהב ברפסי הסכי. וכן הדין
לאי הי' אמרי רק הדרה ביל שאי' אחרת. אלא אם הרי ה
ישבר בלבב טוב הילב אמר. לאחר שלא לאכל בסכי אחר לבשר אלא
בכלי. ולא אחרי פרישין שרגיל לבשל עם בשר לפי שאין אחר פ' ורמז
לפסון מה אי' בסכין של בשר לאסכו לאכל בסבש שלחב. ומה עמה

מבבי רחפ אלו סף בחדש שהי
מבלע בה תבשיל הטעם. ומה
מחסמפר בקדיל ליכחת מיחר
בס לבטל טעם הסכי הבלע ביק
ואחר דבר מרעה. אבל אם חסכו
בסכי של פרי שוה הרי סלי הבלע
ביק אחרי אם אי בסכי כמבר כל
הרק אחרי
מבשל
עמ"ל
בחדש
ל"ל אי אי אי

[illegible]

נבלה דרדי טל הבית כך
ר"מ מ"ש הלכה מה
במקום דם טל הבית בקטן טל
חלבו ולא טבר הדם חוץ לקשר
חלבו פי' הגלבן. קשרי בוהורט
ודר הדם ותוכל הבית. ומה יש דם
טל הקשר. וכמה מקומות חוץ לקשר
טל הבהמה לבו כל הבית מטמא רק
בקשר של חוט מל מה בפשטה לקשר
ואכל מטמא טל החלבו כל הבית מטמא טל החלבו
כל הבית מטמא רשות הבלה בבורה הו ומה בבית ש
שבתבטל שמי מקום הקשר
מיכר. ומשנה ש"ש לחוש
קיקתה טל הקשר הלה חי"ש ד
דפיק רחבה לחול נבון ומשם
מחבורתו. ומה נמה דרש
בית. ומקום מרבה מרבה ה"ה מפה
מה ה"ה דרש טל החלבו חוץ טל
החלבו הוי מפה"ל רחבה לחולה
הכמה שבתבש לו לבטמה בר מ
מפרה מה ר"מ מבמחר מהה. ש"ש
לשמה נמה הבית הטהרה לבטה

הגה מבמבטלו בר"
הגה מבמבטלו בר"
מ"ר מ"ר מ"ר

M. TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

אב רב חסדא הכל בשר חסור
לאכול לבינה. פי׳ עד שנחרך
אחרים ומייתי מתניתא שבולת
בוקא היא לבנה. ובשר שבין השיניים
נירון כבשר שם הבשר שנדבק בין שני
אבר לבינה אחת לאכול בשל פ׳ גמיר ר
שיעשה קינוח ראשון. ברחב׳ שלינן בש
ובש שמדיחים בש בריבה. ומפרש רש׳
ברלא שיעריה שיעורים
ריבתא ורחיה. ורבי׳
ובן בנו
יוחנן דבחור היה
ברקם שלאחר שאכל לבינה היה שנשך ברחתה לידיה לל
ולפיו ומישיר תבשיל לתרפין מי לדרים יפה יפה
ומלפ׳ היה מעשה קינוח בפת. והסדר פרסם פ כל
בבשר שכל דברי רמוי לקינוח הפה לבד מ׳ קינוח ומאחרי ברכת. פ׳ מנוח
ברכה שלא ברכה ובמנ׳ כמ׳ ובמנ׳ ומנ׳ ע׳ ר׳ ר׳ ר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

נבשלו בדרש מי דין חלב שלו אלא בטיט ובדפס ומרוקן הכבד מן הבהמה
ריב יגלל והם בטל בס׳ ומי אסור לבני בעלי הבית בעלי הבית בדברים יש
מי ומי׳ כדי שיהיה ריטב החלב שבהם לפי שחלב הולטבשמש בטל של
ריבה ומדי בשר בחלב. אמר שמעון מה בלעי ורב מנון ש״ר ומן בדרל
בדרך בשר בחלב חדרש הוא דרש חדרי תרי כתרי״ נמ׳ בחלב ש״ר מדרך השרה אמר
שבדל לבוד מוף מישל דרך בישול אסרה הדרך ומרי לא בלעי מדרדי מדרי
חדרש״ ונחלל לדי על הבינו הדבר שבשר בבית הדרי נהיה אם שם לדי
לדי בשר ו הדי חתכי בדרש של ביבר׳ שרבלי נשבחו הדבר בבית
הכרי ומרי ישרא׳ ו״ה הכרי נתעב אחר״ בארבע דבר אחרי שמי סל
בבינתם של פרים בישל מדלי בר ומשבר בדלי שדבריה טדקרנגי מבר בהבי
ובבר השים שרבמדרש שבדבר של אחר שבדרי רחי דלמרי שם בהי בכל
בוקר לדמי לחלב דלמי הדי בספם לבר שם שבר שחלבו ריבו מבר בגולי
ומרי הבתי שבבינו של בדרים מסרה בין שבשבדרי בדבר מי מסר בין שבבר
בדבר הי שבאסרו בוקר בדרים דלים בשבר מי מסר גדרי מבר מטרי בר שי מי מסר
חלב שחלבו בדי ומרי ישרא׳ ומרבה הי׳ הדי בהם טבמה בדרי מסר דלמי לי מבר
חרבא מדי. ובדרך בדר ישבר בשבר בבר רשי׳ם רם הדי מבר לדי לבבר
בשנבא שהדי לדי רחלו חדל בדבר שדל מדמרי בדבר ובדי בבר רחי
נחרלבם בדלי ומרי״ם ישרא׳ אנבם שהדי מבי דבר מדבר לבשל כן לבבחל
ודלבל בבני ברבי שבבשבבר בשל מדי רב שלם בבדר רבי מבר שבר דבר
בבר בבדרבר שבבדר החלב בשל בשל בדלי ודלי בשל בבר בבר בשבר
בבבבבם לבבם לבי׳ חש דבה לבם דבר בבר. ובבן ילדבדי אסרי חדב ש חדבר
בדי ומרי ישרי ודבבי. ובסי הבי בבי להם דבבו דבבו ישם ישרא בבבר ערדי של
בדי ובדי חלב נבוב לו ומרי חנשבי ובדי בב מדי חלב בבי מדי מדי לבבר ובדי בבר
אבבם ודלי תו ישרי. ומרי דבבם מני לבם שלי״ם בבבי״ם ומבבם דבר בבבר בבבר
שבדי ובסי לבי תבבי דבבי בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
תו לבי בבי בשבם כי לבבם דבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
ומרי רבי שבבחב מרבי דבר בבבר כלל ובבל דבבי בבבם דבבבם מבי בבבבי

לבבר בבדר עולם שלו
באבבר שחלבבחלב בבבי
דבבי ובלב לובבבי לבחב
חדבר בלבי בבבם בבבבר

ן ובבם. הבבל לבבחב׳ דבבם לבבבם של בבי׳ לבבבן
בבבבבבבן של ישבבבל לבבבבבב

דין ביטול בשר מדוכי פגלה מסר
הסכרסו כלה תלבב בקדירה של
בשר רוקה מדוכי פגל מכל מקום שבנם
מין הסכה בקדירה יש לסבור בם שתרון
לסמוך על הדבר כם מיסר יסמר מהמנו.
הבל מקום שלא בנכם בקדירה מרין מרינה
לבטל מקום מה הוה של בתסכה רחבה
מיקפה מם כולה מלמי לה מקרי הדלך
בלי נטלה בבמלה" והרי לך דינים"
דאגא כה מרבם בם יום שתסבר בקדרה
של בשר מם יש סבמקה שמחב מין
הסכה בקדירה הקדרה מהם בשר מקרה
הכה מסמר מיבר שבלעה מכם בחלב
מסם מרים הכל מסר מקום בהבמה רבי
הכרי שבמקדרמה בשר בחלב מחמם
לה שמרבה בבן דבר יבנבן מרבר דבר
שמי יבורך מסיל כבו לרחון רחשו
כבן לי לה בקה בקדרה חבים של יין
שמסר בבמה מקרי מ מי בקבמה לי הבן חמה מ מרם לי לשרשל לקרקי
בי שי מרקה נבם לי מי מקרה חבים של יין שבי יין מסר בבמה מקרה מחבר מחם
ומסם חבר של מרם הן דלה מהם בהר הסבל והה מחרם הקרי מ מסר
בבמה מישר מרקה בקרקה בדבר מחר מישר דבר הבלע בר מבר הבקל
הכם מישר בשר בחלב מסר בהבי לה מבר מסר לה מקום לשמחבר מי רבלבר
שקרי בהבי אלמקבי לבלב מבלע מה לבר מבלע שלה מהר מקרה מבלע
מסר לה הבן" **הדין** הה בשמי הכה בם יום הכל מקום הקרקי מחבשי
מחמי מין בו ס לבטל הכה מבלה לבלה מסר שקרי בלבלב
מישבם בשר בחלב מסר בין לבשר בין לחלב מה בר מבלע מין מסרי מחם

בלישבה הראשונה שהרי מרבה בם יום הבלע בלישבה ראשונה" **הדין** הה
בשבם מה מחכמי לחמי הקר מסר שנבל בקדרה מר הכם בם
לחבר מה לה מתר שמחבר הכל בקדרה נבם הקדרה בשר בקדרה כי שם בחלב לה הר
שם ס' נבלה הכל מקום שבמבר מחב מין מרבמה" **הדין** הה מם
בשבר מקום שבמסר הקדרה נסבר מם הקדרה מם לחבר לבר
רבשבם כבר מקום מבשל לחבר לה מלה מלה לבר הקדרה מבשל בבם
מסבם בבר מה הוה בר לבשר אבל לה מלה מלה בבר הקדרה בבר
לבבר הה שמה שנבר מבר הבר הקדרה מבר הבר הקדרה מבר
מבר הבר הקדרה מבר הבר הקדרה מבר הבר הקדרה מבר הבר הקדרה

בהגה ש שנתפרר רבריה דאחרונים מן הדרכונ׳ ולדעתם כשיר
מן הדרכונ׳ ולדעתה טריפה. כיון שבמקום ש בדיקת
שלו ביטה. מן הדרכונה ולדעתה ש
שהיה שיתבטל מיהר הדקל. ונתפרר ג
נתחבר לבהמה כשיר. והדר נתחבר ע
נעשה טריפה ש ש לחוש שמא ר
נפסק אחר מן הסדרין כי שם הוא ר
מקום שהמקום הבדיקה ל טריפה. ו
הפיר שלא כשבר בשעה בדיקה
לחוץ דחיישי שמא נפסק אחר הן ה
הסדרין. ולמעלה מן הדרכונה ר
עבר בדי רחוב גדול בשעה הבדיקה
היו הן הדרכונה הסדרין. ובשעה
אחרונים לסדרים הסדרין. ובשעה

בדיקה

בה

מיר לבסר/ הגיר

בעיני

בה

סליק איסור והיתר שיסד

מהרר יצחק מדורא

T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

IT8.7/2-1993
2013:08
Image Access
IT-8 Target
Printed on Kodak Professional Paper
Charge: R130810

EX LIBRIS M. MORTARA

A 80.